

Karakterpaarden

Door Lianne Thomas

Als je verschillende beschrijvingen van paardenrassen leest, kom je vaak informatie tegen over het karakter en temperament van bepaalde paarden. Zo staan Arabische paarden vaak bekend als heet, moedig, eenkennig, vriendelijk en gevoelig, Friezen als trouw, intelligent, rustig en gewillig en Andalusiërs als nobel, zachtvaardig, temperamentvol en werklustig.

Natuurlijk kun je onmogelijk alle paarden binnen een ras over één kam scheren en de karakters zijn dan ook ongelofelijk divers. Zo kom je soms onverzettelijke en zelfs luie Arabieren tegen, opgefokte Friezen of agressieve Andalusiërs. Je kunt dus niet klakkeloos afgaan op een algemene beschrijving, maar het is wel heel belangrijk om iets te weten over het ras waar je mee te maken hebt en nog belangrijker, het karakter van je eigen paard.

Zo zijn de drie hierboven genoemde paardenrassen alle drie laat rijp, dat wil zeggen dat ze fysiek en mentaal iets langer nodig hebben om volwassen te worden. Het is dus heel belangrijk om hen mentaal niet te overvragen als ze jong zijn, wat gemakkelijk gebeurt, aangezien elk van deze rassen over het algemeen zeer intelligent is! Maar daarbij is het van groot belang om de paarden fysiek niet te jong te belasten. Nu ben ik over het algemeen geen voorstander van het op jonge leeftijd inrijden van paarden, maar op een Arabisch, Fries of Spaans paard zou eigenlijk helemaal niet gereden moeten worden voordat het vier jaar oud is. Het skelet van een jong paard is nog week, omdat het nog volop in de groei is. Als dat zachte skelet te vroeg belast wordt, ontstaat schade die onomkeerbaar is.

Verder staan Friezen en Tinkers vaak ten onrechte bekend als ideale beginnerspaarden. Maar dat is niet per definitie waar. Een goed opgevoed, zachtvaardig paard zou inderdaad in dit plaatje kunnen passen, maar vaak zijn Friezen en Tinkers paarden die hun lichaamsgewicht en kracht nog wel eens tegen je kunnen gebruiken als ze ergens vastbesloten over zijn. Dit uit zich vaak in het gedrag van een stoomwals op vier benen, die jolig in zijn eigen tempo en zijn eigen richting dendert! Niet echt een lollige situatie voor een onervaren paardenmens..

Natuurlijk zijn er heel veel schatten van Friezen en gevoelige Tinkers, maar dit voorbeeld is niet uit de lucht gegrepen. In de jaren dat ik werkzaam ben als trainer en instructrice, ben ik meer dan eens in contact gekomen met enthousiaste, beginnende paardenliefhebbers, met een paard dat hen absoluut de baas was. Maar al te vaak wordt er gekozen voor een jong (soms onbeleerd) paard, met de gedachte dat het paard dan nog helemaal naar eigen inzicht opgevoed kan worden. Dat het opvoeden en beleren van een jong paard inderdaad heel veel inzicht en ervaring vergt, daar worden de meeste mensen pas mee geconfronteerd als ze in het zand liggen en de achterkant van hun viervoeter in de verte zien verdwijnen, of als het schatje ineens nog maar op twee benen staat in plaats van vier en drie meter boven de eigenaar uittorent. Natuurlijk kan het ook allemaal hartstikke goed gaan, maar met name in de sportpaardenfokkerij kom je meer en meer paarden tegen met een opvallend vurig en sterk karakter. Deze paarden blinken uit in de competitie, maar zijn geen huis- tuin- en keukenpaardjes meer te noemen. Dit soort paarden heeft behoefte aan een leider met overwicht die voldoende structuur kan bieden, anders komt er vroeg of laat een punt waarop het paard weigert mee te werken aan de verzoeken van zijn eigenaar, simpelweg omdat het voelt dat het de sterkere in de situatie is, en daarmee dus de hogere in rang.

Het is goed om te bedenken dat een paard uit meer bestaat dan alleen die geweldige bewegingen en dat prachtige exterieur, maar dat er ook een karakter en temperament bij geleverd wordt. En je bespaart jezelf veel ellende als je niet alleen zeker weet dat het paard geschikt is voor jou, maar dat jij ook geschikt bent voor het paard.

Groetjes Lianne